

शकुन्तला । सप्रणामं परिक्रम्य । जनान्तिकं । कृत्वा पित्र्यं वदे । णं अज्जउ
त्तदंसणस्सुआएवि अस्समं परिच्चअत्तीए डुक्खडुक्खेण मे चलणा पु
रदो पवठन्ति ।

प्रियंवदा । ण केवलं तवोवणविरहकादरा सही एव्व । तुए
उवठ्ठिदविओअस्स तवोवणस्सवि दाव समवत्था दीसइ ।

उगगलिअदब्भकवला मिईओ परिच्चत्तणच्चणा मोरा ।

ओसरिअपणुपत्ता मुअन्ति अस्सूणि विअ लदाओ ॥ ८७ ॥

शकुन्तला । स्मृत्वा । ताद । लदाबहिणिअं वणजोसिणिं दाव
आमत्तइस्सं ।

काश्यपः । अवैमि ते तस्यां सोदर्यस्नेहं । इयं तावदक्षिणेन ।

शकुन्तला । लतामुपेत्य । वणजोसिणि । चूदसंगदावि मं पच्चालिङ्ग
इदोगदेहिं साहाबाह्महिं । अज्जप्पडुदि दूरपरिवत्तिणी दे खु भविस्सं ।

काश्यपः ।

संकल्पितं प्रथममेव मया तवार्थे

भर्तारमात्मसदृशं सुकृतैर्गता त्वं ।

चूतेन संश्रितवती नवमालिकेय

मस्यामहं त्वयि च संप्रति वीतचित्तः ॥ ८८ ॥

इतः पन्थानं प्रतिपद्यस्व ।

शकुन्तला । सख्यौ प्रति । कृत्वा । एसा डुवेणं वो कृत्ये णि
क्खेवो ।

सख्यौ । अअं जणो कस्स कृत्ये समप्पिदो । इति वाष्पं विहरतः ।

काश्यपः । अनसूये । अलं रुदित्वा । ननु भवतीभ्यामेव स्थि
रीकर्तव्या शकुन्तला ।